

[Aksel Larsen.]

tet, er det ganske tydeligt, at man går ud fra, at enten har hustruen i visse tilfælde ikke mulighed for at kontrollere det, eller også vil hun ikke engang få selvangivelsen at se.

Det er jo derfor, man i ligningsloven har indsat en bestemmelse om, at hustruen kan gå til skattevæsenet og få lov til at se mandens selvangivelse. Men man kunne da i hvert fald ændre den temmelig tåbelige og urimelige praksis, vi har haft hidtil, at det er ægtemanden, der underskriver selvangivelsen på begge vegne. Hvis den ikke er underskrevet af ham, er den ugyldig, og det er altså ham, der skal garantere for, at hustruens indtægt er korrekt opgivet. Det kunne illustreres med mange andre praktiske eksempler, hvor gal den er. Jeg skal kun minde om, hvad det tidligere ærede medlem fru Edel Saunte har sagt. Hun har gjort opmærksom på, at hun er sambeskattet med sin mand, at det er hende, der har langt den største indtægt, men manden, der skal underskrive selvangivelsen og være ansvarlig for, at hendes indtægt er rigtigt opgivet, og hvis hendes indtægt er forkert opgivet, er det manden, der bliver straffet, ikke hende, selv om hun måske i praksis har begået snyderiet. Nå ja, jeg beskylder ikke fru Edel Saunte for at begå skattesnyderi, aldeles ikke, men jeg refererer faktisk, hvad Edel Saunte flere gange har fremført, i hvert fald i udvalgsforhandlinger om skatte- lovgivningen.

Jeg beklager som sagt, at finansministeren ikke har udtalt sig om dette, og jeg vil tro, at selv om vort forslag først blev fremsat den 1. december, kunne man i hvert fald nok have nået at tage hensyn til denne del af forslaget; det måtte have været muligt at få det med i vejledningen vedrørende selvangivelserne.

Peter Nielsen: Se, hvis jeg nu havde befundet mig hjemme i en nordjysk forsamling, hvor tonen er lidt mere bramfri, så ville jeg have sagt, at dette forslag er et skægforslag. Det har jeg jo ikke lov til at sige, men jeg forstår nærmest lovforslaget sådan, at forslagsstillerne har ønsket at fastslå deres principielle stilling, inden arbejdet med en skattereform skal begynde. De ærede forslagsstillere har jo været med

så mange gange i udvalget angående ligningsloven, at de ved, at den allersidste frist for, at loven kan få betydning for det kommende skatteår, er den 1. december; inden dette tidspunkt må ligningsloven være vedtaget. Det er netop denne dato, man har fremsat lovforslaget på, så alene af den grund kan man sige, at der her er fremsat et forslag, som slet ikke er gennemførligt på nogen måde. Man kan heller ikke anføre dette: ja men vi har ventet på regeringens initiativ, for i åbningstalen er det udtrykkeligt sagt, at man vil fremsætte forslag om ændring i ligningsloven vedrørende sambeskattningens ophør, og det er jo ganske klart, at det først kan få gyldighed for det næste skatteår igen, 1966-67. Ligeledes har man fået at vide, at der kommer et kildeskatforslag, hvor man vil komme med standardfradrag i langt højere grad end hidtil. Der er altså ikke nogen undskyldning for, at man ikke har kendt regeringens standpunkt inden den tid, og det er vel som sagt — ja, hvordan er det, man bør sige det — af principielle grunde, at forslaget er fremsat.

Må jeg sige om de to ting, det omhandler, at vi er da ganske klar over, at lønmodtagerfradraget ligesom alt andet er underkastet forandringens lov, og det har vel også for længe stået på de 400 kr. og må i hvert tilfælde under en eller anden form pristalsregulere, når vi nu kommer til den såkaldte skattereform, men det er dog værd at gøre opmærksom på, at vi har lønmodtagerfradrag B, og det må understreges, at en lønmodtager i ligeså høj grad som alle andre har lov til at fratække de faktiske udgifter, han har ved indtægtens erhvervelse. Lønmodtagerfradrag A er jo i sin tid lavet navnlig for at lette ligningsmyndighederne, så at man ikke her skulle have en masse vrøvl både med skatteyderen og med andre om et sådant fradrags berettigelse. Mange gange skændtes man jo her om 10 eller 15 kr.; og det vil vel nok være på sin plads for yderligere at lette ligningsmyndighederne arbejdet, at dette lønmodtagerfradrag A sættes noget højere op, således at man undgår alle disse B-sager, som for øjeblikket bebyrder både skatteråd og landsskattebetjent. Som sagt, forslaget kan rent teknisk ikke gennemføres med virkning for det kommende skatteår, men det er ganske klart, at når vi kommer til forårets arbejde, må vi se på de faste